

เอกสารประกอบการประชุม

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ 1
(ร่างข้อเสนอโครงการ รายละเอียดโครงการ ของเขตการศึกษา
และการประเมินทางเลือกโครงการ)

โครงการเตาเผาของเสียอุตสาหกรรม

ของบริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด

ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ ตำบลแปลงยาว
อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

มกราคม 2568

จัดทำโดย

Furtier

บริษัท โฟร์ทีเยร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด

99/2 หมู่ที่ 8 ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10270

โทรศัพท์ 02-105-4608 โทรสาร 02-105-4609 อีเมล : admin@4tier.co.th

สารบัญ

	หน้า
1. ความเป็นมาของโครงการและวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ	2
1.3 แนวทางการจัดทำรายงาน	3
2. รายละเอียดโครงการ	4
2.1 ที่ตั้งโครงการ	4
2.2 การใช้ประโยชน์พื้นที่	4
2.3 การรับของเสียอุตสาหกรรมเข้ามาเผากำจัด	8
2.3.1 ชนิดและปริมาณของเสียที่รับกำจัด	8
2.3.2 แหล่งที่มาของของเสีย	8
2.3.3 การขนส่งของเสียเข้ามากำจัดภายในโครงการ	10
2.3.4 การตรวจสอบของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามากำจัด	11
2.3.5 การจัดเก็บของเสีย	11
2.4 สารเคมี	12
2.5 เชื้อเพลิง	12
2.6 กระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม	12
2.7 ระบบสาธารณูปโภค	15
2.7.1 การใช้น้ำ	15
2.7.2 ไฟฟ้า	15
2.7.3 ระบบระบายน้ำ	15
2.8 การจัดการมลพิษ	16
2.8.1 มลพิษทางอากาศ	16
2.8.2 น้ำเสีย	17
2.8.3 ระดับเสียง	18
2.8.4 ขยะมูลฝอยและกากของเสีย	18
2.9 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	19
2.10 พนักงาน	19
2.11 ประชาสัมพันธ์และมวลชนสัมพันธ์	19
3. ผู้ดำเนินการ	20
4. สถานที่ที่จะดำเนินการ	20
5. ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการ	21
7. การประเมินผลกระทบในด้านบวกและด้านลบที่อาจเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ศึกษา รวมทั้ง มาตรการป้องกันและแก้ไขที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว	21
7.1 การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	21
7.2 การประเมินผลกระทบทางสุขภาพ	24
7.3 มาตรการป้องกันและมาตรการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตาม ตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	24
8. แผนงานการให้ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของโครงการ	25
9. ช่องทางการสื่อสาร	25

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.2-1 สัดส่วนการใช้ประโยชน์พื้นที่ของโครงการ	8
2.7.1-1 ปริมาณการใช้น้ำประปาของโครงการ	15
4-1 พื้นที่การศึกษาด้านการศึกษาด้านเศรษฐกิจ-สังคม	20

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1-1 ที่ตั้งโครงการและขอบเขตพื้นที่ศึกษา-อยู่ระหว่างแก้ไขขอบเขตพื้นที่อำเภอ	5
2.1-2 ที่ตั้งโครงการและอาณาเขตโดยรอบพื้นที่โครงการ	6
2.2-1 ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของโครงการ	7
2.3.1-1 ตัวอย่างของเสียที่โครงการจะรับเข้ามาเผากำจัด	9
2.3.3-1 ขั้นตอนการแจ้งรายละเอียดการจัดการของเสียอุตสาหกรรมจากโรงงานอุตสาหกรรม มายังโครงการ	10
2.6-1 ผังขั้นตอนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมของโครงการ	14
7.1-1 การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	23

เอกสารประกอบการประชุม
การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ 1
(ร่างข้อเสนอโครงการ รายละเอียดโครงการ ขอบเขตการศึกษา และการประเมินทางเลือกโครงการ)

โครงการเตาเผาของเสียอุตสาหกรรม

ของบริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด

ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ ตำบลแปลงยาว อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

*****

1. ความเป็นมาของโครงการและวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด เป็นบริษัทรับกำจัดของเสียอุตสาหกรรมแบบครบวงจรทั้งในส่วนของการขนส่งของเสียอุตสาหกรรม และกำจัดของเสียอุตสาหกรรมด้วยวิธีการเผาด้วยเตาเผาอุณหภูมิสูงซึ่งเป็นเทคโนโลยีล่าสุดจากประเทศญี่ปุ่น ตั้งอยู่ภายในพื้นที่สวนอุตสาหกรรมโรจนะอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมใช้บริการในการกำจัดของเสียเป็นจำนวนมาก ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ปทุมธานี สระบุรี นครปฐม และสมุทรปราการ เป็นต้น

เตาเผาของเสียอุตสาหกรรมของบริษัทฯ ใช้เทคโนโลยีล่าสุดจากประเทศญี่ปุ่น โดยหลักการสำคัญในการบำบัดมลพิษทางอากาศของเทคโนโลยีดังกล่าว คือ การรวบรวมอากาศเสียที่เกิดขึ้นในห้องเผาหลัก (Incinerator) เข้าสู่ห้องเผาซ้ำ (Secondary Incinerator) เพื่อเผาอากาศเสียที่เกิดขึ้นที่อุณหภูมิ 800-1,200 องศาเซลเซียส ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 วินาที เพื่อให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ และยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) รวมทั้งมีการติดตั้งหอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) เพื่อลดอุณหภูมิของไอเสียจาก 800 องศาเซลเซียส ให้ลดลงต่ำกว่า 200 องศาเซลเซียส อย่างรวดเร็วภายในเวลา 5 วินาที ด้วยหัวฉีดน้ำละอองฝอยแรงดันสูง (Mist) โดยการลดอุณหภูมิลงอย่างรวดเร็วจะช่วยยับยั้งไม่ให้เกิดมลพิษทางอากาศประเภทไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) เกิดขึ้นมาได้อีก นอกจากนี้ มีการติดตั้งระบบบำบัดมลพิษทางอากาศเพื่อดักจับฝุ่นละออง และก๊าซที่เกิดขึ้นอีกด้วย ทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมของบริษัทฯ มีประสิทธิภาพสูงในการควบคุมมลพิษและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับเหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งโครงการเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมในครั้งนี้นั้น จากรายงานสถิติการแจ้งรับกากของเสียเข้ามากำจัดบริเวณโรงงานโดยผู้รับกำจัดของกรมโรงงานอุตสาหกรรมพบว่า สถิติการแจ้งรับกากของเสียอุตสาหกรรมไม่อันตรายในช่วงปี พ.ศ. 2562-2566 มีปริมาณ 6.0-12.9 ล้านตัน/ปี หรือเฉลี่ยประมาณ 8.3 ล้านตัน/ปี โดยปริมาณกากของเสียอุตสาหกรรมไม่อันตรายที่ถูกส่งเข้าสู่กระบวนการกำจัดมีอัตราการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 17.66 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาปริมาณกากของเสีย

อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้นรายจังหวัด พบว่า กลุ่มจังหวัดในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และพื้นที่ข้างเคียง ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปราจีนบุรี และสระบุรี มีแนวโน้มการเกิดของเสียอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด มีนโยบายที่จะขยายความสามารถในการให้บริการรับกำจัดของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว โดยบริษัทได้พิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ พบว่า จังหวัดฉะเชิงเทรามีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ทั้งภายนอกและภายในนิคมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งมีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดในภาคตะวันออก เช่น ชลบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว เป็นต้น รวมถึงจังหวัดอื่น ๆ ในภาคกลางได้อย่างสะดวกสบาย บริษัทจึงวางแผนที่จะก่อสร้างโรงงานรับกำจัดของเสียอุตสาหกรรมด้วยเตาเผา ภายในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม เกตเวย์ซิตี้ ตำบลแปลงยาว อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อรับกำจัดของเสียไม่อันตราย ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2566 ประเภทของแข็ง โดยเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมดังกล่าวมีความสามารถในการเผากำจัดของเสียประมาณ 47 ตัน/วัน

การดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 (ประกาศ ณ วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2566) (โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวมเฉพาะสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุไม่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาด) บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด จึงมอบหมายให้บริษัท โฟร์เทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัทที่ปรึกษา”) ดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม “โครงการเดาเผาของเสียอุตสาหกรรม” (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “โครงการ”) เพื่อเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) พิจารณาให้ความเห็นชอบประกอบการขออนุญาตประกอบกิจการในขั้นตอนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ

การศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ ดังนี้

1) เพื่อศึกษาพื้นที่ตั้งโครงการ ชนิดประเภทของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามาเผากำจัด แหล่งที่มาของของเสีย การขนส่งของเสีย การตรวจสอบของเสียรับเข้ามากำจัด การกักเก็บของเสีย สารเคมี เชื้อเพลิง กระบวนการเผากำจัดของเสีย ระบบสาธารณูปโภค มลพิษและการควบคุม อาชีวอนามัยและความปลอดภัย คนงานและพนักงาน พื้นที่สีเขียวและแนวกันชน แผนชุมชนสัมพันธ์ การจัดการข้อร้องเรียน รวมถึงการจัดการในระยะก่อสร้างของโครงการ

2) เพื่อสำรวจ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษา ซึ่งครอบคลุมในด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ ทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

3) เพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม ครอบคลุมด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต ทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

4) เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด ทั้งระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

5) เพื่อกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการเฝ้าระวังและติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ศึกษา รวมทั้งใช้ในการประเมินมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่โครงการนำมาปฏิบัติว่ามีความเหมาะสมเพียงใด ทั้งระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

6) เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย และชุมชนที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1.3 แนวทางการจัดทำรายงาน

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดแนวทางและกรอบแนวคิดในการศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโรงงานหลอมและผลิตชิ้นส่วนอลูมิเนียม โดยอ้างอิงหัวข้อการศึกษาจากกฎหมายและแนวทางที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 (ประกาศ ณ วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2566)

2) ประกาศสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ประกาศ ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2566)

3) แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการหรือกิจการด้านอุตสาหกรรมและระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ที่สนับสนุน จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558)

4) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพอากาศ สำหรับโครงการประเภทอุตสาหกรรม ปิโตรเคมี และพลังงาน จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561)

5) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพเสียง สำหรับโครงการประเภทอุตสาหกรรม ปิโตรเคมี และพลังงาน จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ

และสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561)

6) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการน้ำเสีย สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562)

7) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านผลกระทบต่อนิเวศวิทยานก สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนกันยายน พ.ศ. 2564)

8) ประกาศสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านสุขภาพ ประกาศ ณ วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2565

9) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2565)

10) ทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านนิเวศวิทยาทางน้ำ จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม 2567)

2. รายละเอียดโครงการ

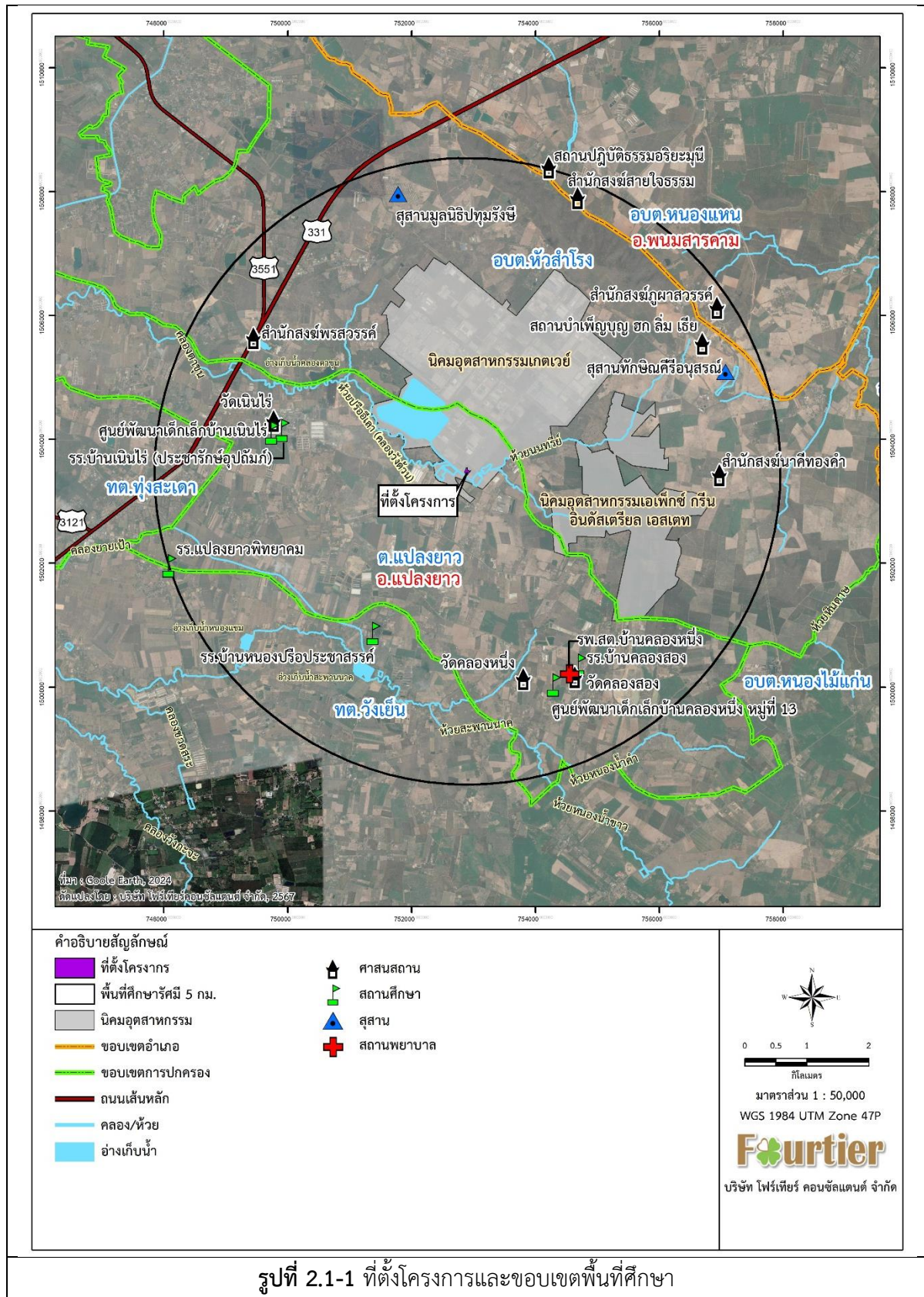
2.1 ที่ตั้งโครงการ

โครงการตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ (ต่อไปจะเรียกว่า “นิคมฯ”) ตำบลแปลงยาว อำเภอลำลูกกา จังหวัดฉะเชิงเทรา แสดงดังรูปที่ 2.1-1 โดยที่ตั้งโครงการมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่โดยรอบแสดงดังรูปที่ 2.1-2 ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ห้วยสาธารณประโยชน์ และพื้นที่ว่างรอการพัฒนาของนิคมฯ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	พื้นที่ว่างรอการพัฒนาของนิคมฯ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	บริษัท ชัน-อัพ รีไซเคิล จำกัด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ถนนของนิคมฯ

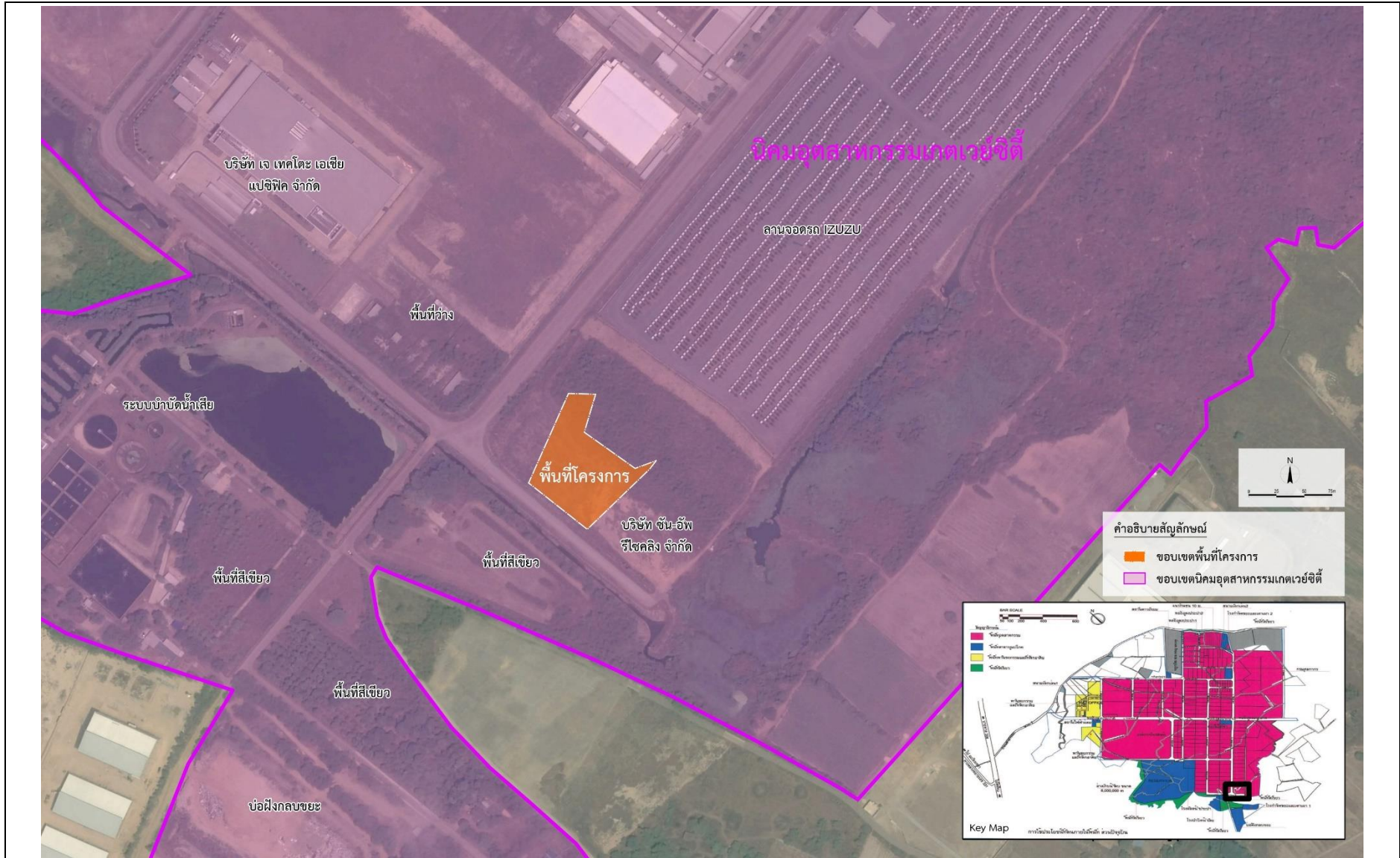
2.2 การใช้ประโยชน์พื้นที่ภายในโครงการ

ปัจจุบันโครงการมีพื้นที่ 3-1-47.2 ไร่ (3.37 ไร่ หรือ 5,389 ตารางเมตร) มีแผนผังการใช้ประโยชน์พื้นที่โครงการแสดงดังรูปที่ 2.2-1 สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.2-1

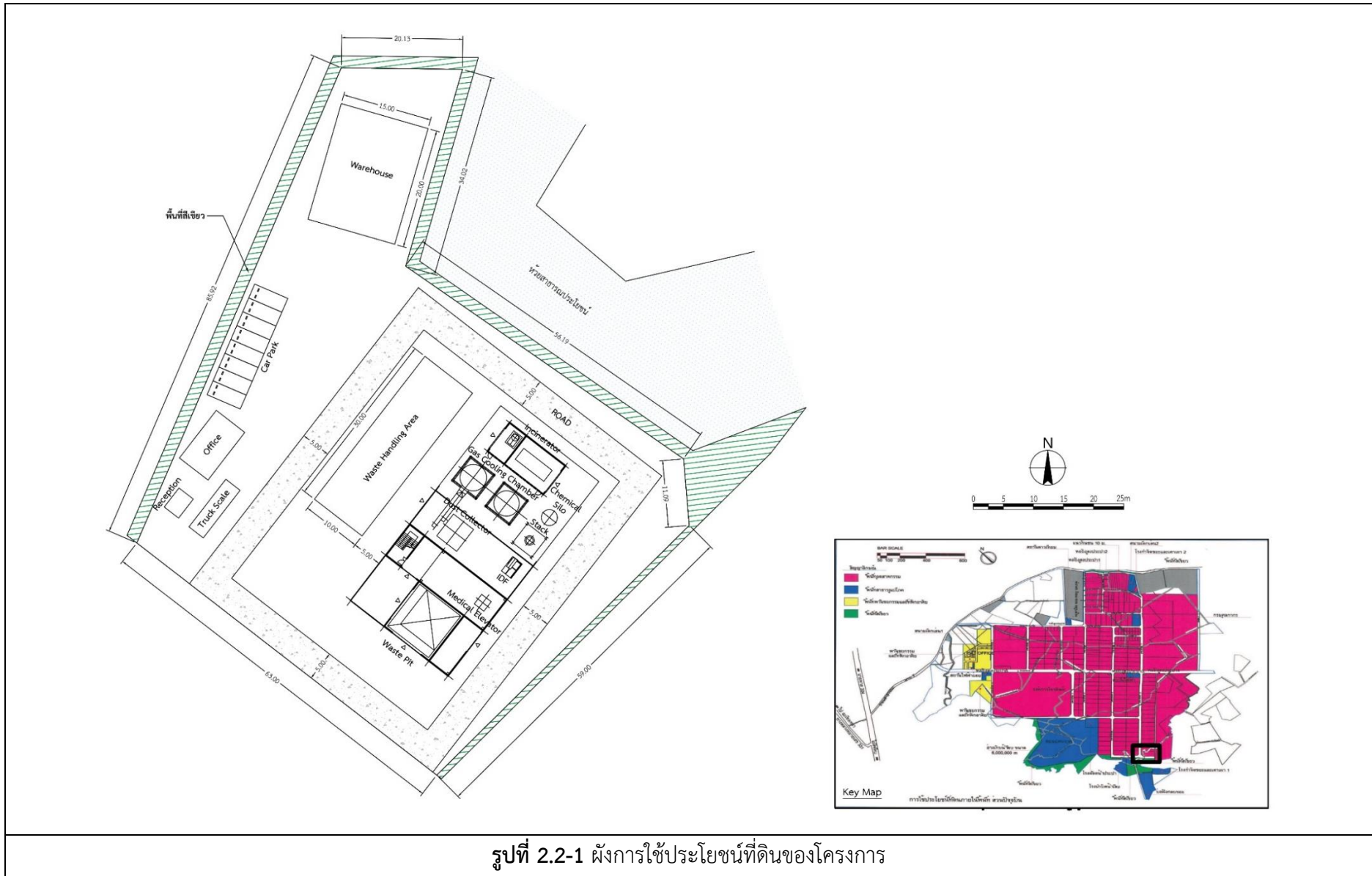

รูปที่ 2.1-1 ที่ตั้งโครงการและขอบเขตพื้นที่ศึกษา

รูปที่ 2.1-2 ที่ตั้งโครงการและอาณาเขตโดยรอบพื้นที่โครงการ

รูปที่ 2.2-1 ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของโครงการ

ตารางที่ 2.2-1 สัดส่วนการใช้ประโยชน์พื้นที่ของโครงการ

การใช้ประโยชน์พื้นที่	พื้นที่ (ตร.ม.)	ร้อยละ ของพื้นที่ทั้งหมด
1. พื้นที่อาคารสำนักงาน	60	1.11
2. พื้นที่ขังน้ำหนักรถบรรทุกของเสีย	30	0.56
3. พื้นที่ป้อมยาม	12	0.22
4. พื้นที่ลานจอดรถ	120	2.23
5. พื้นที่กักเก็บของเสียอุตสาหกรรมไม่อันตราย	300	5.57
6. พื้นที่อาคารเตาเผา	800	14.85
7. พื้นที่ถนน	1033	19.17
8. พื้นที่คลังสินค้า	300	5.57
9. พื้นที่สีเขียว	605	11.23
10. พื้นที่ว่างรอการใช้ประโยชน์	2,129	39.51
รวมพื้นที่ทั้งหมด	5,389	100.00

ที่มา : บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด, 2568

2.3 การรับของเสียอุตสาหกรรมเข้ามาเผากำจัด

2.3.1 ชนิดและปริมาณของเสียที่รับกำจัด

ของเสียที่จะรับเข้ามาเผากำจัดภายในโครงการ เป็นของเสียที่จัดอยู่ในกลุ่มของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่**ไม่เป็นของเสียอันตราย** ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2566 ประเภทของแข็ง เช่น เศษไม้ พลาสติก เศษกระดาษ ผ้า/เศษผ้า ตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบผลิตน้ำประปา อาหารเสื่อมสภาพ เป็นต้น โดยตัวอย่างของเสียที่โครงการจะรับเข้ามาเผากำจัด แสดงดังรูปที่ 2.3.1-1 ทั้งนี้ โครงการมีแผนที่จะรับของเสียเข้ามาเผากำจัดสูงสุดประมาณ 1,950 กิโลกรัม/ชั่วโมง หรือประมาณ 47 ตัน/วัน

2.3.2 แหล่งที่มาของของเสีย

โครงการจะรับของเสียอุตสาหกรรมจากโรงงานอุตสาหกรรม (ผู้ก่อกำเนิดของเสีย) ที่อยู่ภายในและภายนอกนิคม/สวน/เขตประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงรวมถึงพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เช่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดปราจีนบุรี เป็นต้น รวมถึงขยายการให้บริการไปถึงโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดอื่น ๆ ภายในประเทศ

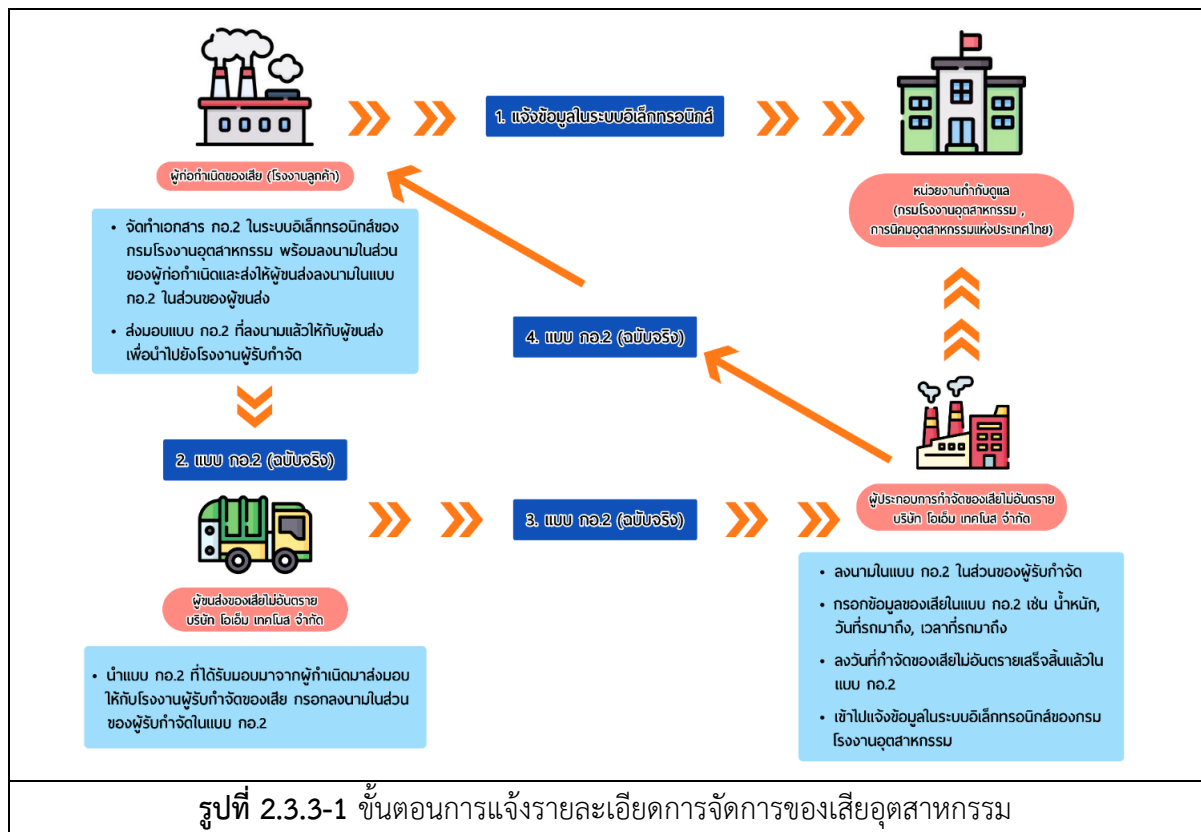
 <p>ที่มา : http://www.xn2cgtb8b7a3ddb4b6b2biw0bo1a5p2cxe.com</p>	 <p>ที่มา https://www.hidakayookoo.co.th/product-detail/49</p>
<p>เศษกระดาษ</p>	<p>เศษไม้</p>
 <p>ที่มา : https://www.108junk.com/th</p>	 <p>ที่มา : https://mahachaisupply.com/</p>
<p>พลาสติก</p>	<p>เศษผ้า</p>
 <p>ที่มา : http://recycle.dpim.go.th</p>	 <p>ที่มา : https://www.lazada.co.th/</p>
<p>ตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย</p>	<p>อาหารที่เป็นของแข็งหมดอายุ</p>
<p>รูปที่ 2.3.1-1 ตัวอย่างของเสียที่โครงการจะรับเข้ามาเผากำจัด</p>	

2.3.3 การขนส่งของเสียเข้ามากำจัดภายในโครงการ

โรงงานอุตสาหกรรมที่สนใจใช้บริการเตาเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมของโครงการ สามารถใช้บริการขนส่งของเสียของโครงการได้ โดยการขนส่งของเสียโครงการจะปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยพนักงานขับรถขนส่งของเสียจะต้องมีใบอนุญาตขับขี่ประเภทที่ 3 (ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับขับรถบรรทุกหรือรถโดยสาร) หรือประเภทที่ 4 (ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับขับรถที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตราย) รวมทั้งต้องผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการขับขี่ยานพาหนะบรรทุกของเสียเพื่อความปลอดภัยในการขนส่ง

นอกจากนี้ เพื่อความปลอดภัยต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมในการขนส่งของเสียอุตสาหกรรม ก่อนการขนส่งของเสียจากผู้กำเนิดของเสีย (โรงงานอุตสาหกรรม) มายังพื้นที่โครงการ พนักงานขับรถขนส่งของเสียจะต้องมีการตรวจสอบรายชื่อของเสียว่าตรงกับที่ระบุว่าจะขนส่ง ตามเอกสารแสดงการจัดการ (Manifest Form) (แบบ กอ.2) ในระบบการแจ้งรายละเอียดการจัดการสิ่งปฏิกูลและวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ผู้ก่อกำเนิดของเสีย (โรงงานอุตสาหกรรม) ต้องจัดทำสำหรับการนำส่งของเสียมายังโครงการ รวมทั้ง ตรวจสอบข้อมูลความปลอดภัยของของเสีย ตรวจสอบบรรจุภัณฑ์ที่จะขนส่งว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยไม่แตกหรือชำรุด และทำการปิดคลุมผ้าใบให้เรียบร้อยก่อนเคลื่อนย้ายของเสีย เพื่อป้องกันการตกหล่นขณะทำการขนส่ง

ทั้งนี้ เอกสารแสดงการจัดการ (แบบ กอ.2) จะเป็นเอกสารที่ที่ผู้ก่อกำเนิดของเสีย (โรงงานอุตสาหกรรม) ต้องจัดทำผ่านระบบการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการนำส่งของเสียอุตสาหกรรมไปยังโครงการซึ่งเป็นผู้รับดำเนินการเผากำจัด จนถึงโครงการดำเนินการเผากำจัดแล้วเสร็จ สรุปขั้นตอนได้ดังรูปที่ 2.3.3-1

2.3.4 การตรวจสอบของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามากำจัด

เมื่อรถบรรทุกของเสียเข้ามาถึงโครงการ จะมีพนักงานตรวจสอบเอกสารแสดงการจัดการ (แบบ กอ.2) หากครบถ้วนและถูกต้อง โครงการจะทำการบันทึกประเภทและปริมาณในบัญชีควบคุมของเสีย ในกรณีที่เอกสารแสดงการจัดการ (แบบ กอ.2) ไม่สอดคล้องกับข้อมูลของเสียอุตสาหกรรม โครงการจะไม่รับกำจัด โดยจะแจ้งให้โรงงานอุตสาหกรรมผู้ก่อกำเนิดของเสีย (ลูกค้า) ทราบและดำเนินการขนส่งของเสีย อุตสาหกรรมคืน โดยการขนส่งของเสียดังกล่าวจะปฏิบัติตามตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2566 และประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง การแจ้งรายละเอียดแสดงการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2566 อย่างเคร่งครัด

ของเสียอุตสาหกรรมที่เป็นของแข็ง เช่น เศษกระดาษ เศษชิ้นไม้ เศษผ้า เศษพลาสติก เป็นต้น โครงการจะมีการเรียกตรวจสอบสารปนเปื้อนจากเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet; SDS) เพื่อตรวจสอบว่าของเสียเหล่านั้นมีการปนเปื้อนอย่างไร เช่น พลาสติก โครงการจะมีการตรวจสอบปริมาณ คลอรีน เป็นต้น สำหรับภาคตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบผลิตน้ำประปาที่เป็นตะกอนแห้ง จะมีการสุ่มตัวอย่างเพื่อไปวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของของเสียโดยห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงาน อุตสาหกรรม โดยช่วงที่รอผลการวิเคราะห์จะจัดเก็บของเสียอุตสาหกรรมไว้ที่อาคารกักเก็บของเสีย และมีป้ายกำกับติดไว้ชัดเจนว่า “อยู่ระหว่างรอผลวิเคราะห์”

2.3.5 การจัดเก็บของเสีย

โครงการกำหนดให้อาคารเก็บกักของเสียอุตสาหกรรมจะต้องเป็นอาคารปิดคลุมมีหลังคา มีระบบ การไหลเวียนของอากาศที่ดีเพื่อลดผลกระทบต่อด้านกลิ่นรบกวน นอกจากนี้ โครงการไม่มีนโยบายเก็บพักของเสีย ไว้ในพื้นที่โครงการครวละมาก ๆ และในการนำของเสียไปเผากำจัด โครงการจะใช้หลักการบริหารจัดการ ของเสียอุตสาหกรรมแบบวันต่อวัน (First in – First out) เพื่อป้องกันปัญหาของเสียตกค้างนานเกินไปและ ไม่ให้เกิดการสะสมของกลิ่น และโครงการดำเนินการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง ทำให้ มีโอกาสน้อยมากที่จะเกิดการตกค้างของของเสียในแต่ละวัน อย่างไรก็ตาม กรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินหรือมีการ หยุดเพื่อซ่อมบำรุงเตาเผาและอุปกรณ์เครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง โครงการจะดำเนินการแก้ไขหรือซ่อมบำรุงให้ แล้วเสร็จ จึงมั่นใจได้ว่าโอกาสที่จะเกิดกลิ่นรบกวนจากการตกค้างของของเสียที่มีได้เผากำจัดมีน้อยมาก ในกรณีที่ของเสียอุตสาหกรรมที่เข้ามารับกำจัดมีปริมาณน้อย จะมีการเก็บพักไว้ในภาชนะที่เหมาะสมปิดมิดชิด ตามประเภทของเสียและรวบรวมไว้ในบริเวณอาคารเก็บกักของเสียอุตสาหกรรม ไม่เกิน 3-5 วัน เพื่อให้เพียงพอ ก่อนดำเนินการเผากำจัดต่อไป

2.4 สารเคมี

โครงการจะมีการใช้สารเคมีเพื่อช่วยในกระบวนการปรับปรุงคุณภาพอากาศก่อนระบายออกสู่บรรยากาศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ปูนขาว (Calcium Hydroxide; Ca(OH)_2) มีลักษณะเป็นผงสีขาว มีความเป็นด่างสูง ใช้ในระบบบำบัดมลพิษทางอากาศแบบถุงกรอง (Bag Filter) เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาสะเทินปรับสภาพความเป็นกรด-ด่างของไอเสียซึ่งมีสภาพเป็นกรดให้เป็นกลาง

2) ถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon) มีลักษณะเป็นผงสีดำ ไม่มีกลิ่น ใช้ดูดซับสารประกอบไดออกซิน (Dioxin) ที่ปะปนอยู่ในไอเสียจากการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม ก่อนกรองออกจากอากาศโดยใช้ระบบบำบัดมลพิษทางอากาศแบบถุงกรอง (Bag Filter)

2.5 เชื้อเพลิง

โครงการใช้น้ำมันดีเซล (Diesel) เป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ร่วมกับออกซิเจน (O_2) ในช่วงของการจุดไฟของหัวเผาไหม้ (Burner) เพื่อควบคุมอุณหภูมิในห้องเผาของเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมให้อยู่ในช่วง 800-1,200 องศาเซลเซียส ตลอดระยะเวลาการเผาไหม้ โดยมีความต้องการในการใช้น้ำมันดีเซลประมาณ 30 ลิตร ในช่วง 30 นาทีแรกที่เริ่มจุดเตาแต่ละครั้ง ซึ่งบริษัทจะรับมาจากบริษัทผู้จำหน่ายภายในประเทศมายังพื้นที่บริเวณถังเก็บน้ำมันดีเซลขนาด 200 ลิตร ของโครงการ ทั้งนี้ เมื่อค่าความร้อนในเตาเผาของเสียโครงการจะหยุดการใช้น้ำมันดีเซลและใช้ของเสียอุตสาหกรรมเป็นเชื้อเพลิงแทน

2.6 กระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม

ของเสียอุตสาหกรรมที่ผ่านการตรวจสอบและมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์การรับของเสียของโครงการ จะถูกจัดเก็บบริเวณอาคารกักเก็บของเสีย โดยของเสียอุตสาหกรรมประเภทพลาสติกและเศษไม้ โครงการจะต้องทำการลดขนาดให้แต่ละชิ้นมีขนาดไม่เกิน 60 เซนติเมตร ก่อนรวบรวมใส่ถุงขนาดใหญ่ (Big Bag) ขนาด 1,000 กิโลกรัม สำหรับของเสียประเภทอื่น ๆ จะถูกรวบรวมไว้ในอาคารแยกตามประเภทของเสีย

เมื่อโครงการจะดำเนินการเผากำจัดของเสีย จะมีการขนย้ายของเสียอุตสาหกรรมจากบริเวณอาคารกักเก็บของเสียมายังพื้นที่รวบรวมของเสียแบบมีคันทัน และทำการผสมของเสียแต่ละชนิดเข้าด้วยกัน โดยให้มีสัดส่วนของเสียอุตสาหกรรมตามที่ออกแบบไว้ จากนั้นจะใช้เครน (Waste Crane) ที่ติดตั้งอยู่บริเวณด้านบนของอาคารเก็บของเสียอุตสาหกรรมที่ผ่านการผสมแล้ว พร้อมทำการชั่งน้ำหนัก และนำไปใส่บริเวณช่องป้อนของเสียอุตสาหกรรม เพื่อเข้าสู่เตาเผา (Incinerator)

การเผาของเสียอุตสาหกรรมของโครงการ จะใช้น้ำมันดีเซล (Diesel) เป็นเชื้อเพลิงในการจุดไฟจนกระทั่งห้องเผาหลัก (Incinerator) มีอุณหภูมิประมาณ 800 องศาเซลเซียส จึงจะเริ่มป้อนของเสีย

อุตสาหกรรมประเภทพลาสติก ไม้ ซึ่งเป็นของเสียที่มีค่าความร้อนสูงเข้าไปก่อนเพื่อช่วยเพิ่มอุณหภูมิให้สูงกว่า 800 องศาเซลเซียส และในกรณีที่ความร้อนในห้องเผาสูงเกินไปโครงการจะป้อนของเสียอุตสาหกรรมที่มีค่าความร้อนต่ำ (ตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย) เข้าไปเพื่อช่วยปรับอุณหภูมิในห้องเผา จนกระทั่งห้องเผามีอุณหภูมิอยู่ในช่วงที่เหมาะสม (800-1,200 องศาเซลเซียส) จะค่อย ๆ ลดการป้อนน้ำมันดีเซล และป้อนของเสียอุตสาหกรรมเข้าสู่เตาเผาแทน ทั้งนี้ โครงการจะมีการควบคุมการทำงานของเตาเผาด้วยระบบอัตโนมัติ โดยมีวิศวกรคอยทำหน้าที่ดูแล ควบคุม และสั่งการต่าง ๆ ภายในห้องควบคุม (Control Room)

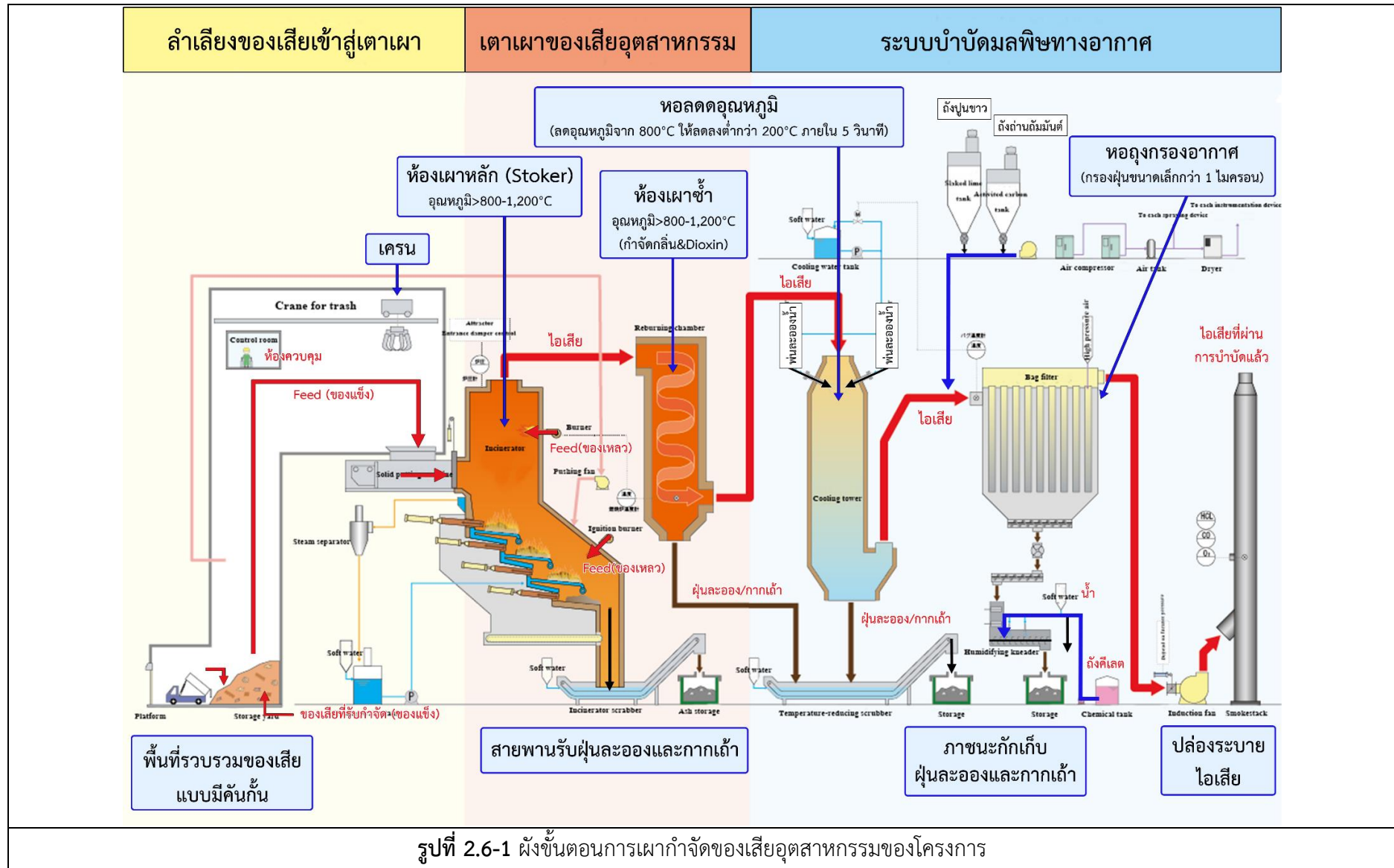
หลังจากของเสียอุตสาหกรรมที่ป้อนเข้าสู่เตาเผาถูกเผาไหม้ทั้งหมดแล้ว จะกลายเป็นไอเสียลอยขึ้นสู่ห้องเผาซ้ำ (Secondary Chamber) บริเวณด้านบนของเตาเผา ซึ่งบริเวณนี้ไอเสียที่เกิดขึ้นจะถูกเผาไหม้ด้วยอุณหภูมิสูง (800-1,200 องศาเซลเซียส) อีกครั้ง ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 วินาที เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการเผาไหม้ให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ ช่วยกำจัดกลิ่น และยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) รวมทั้งควบคุมปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) และคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ที่เกิดจากการเผาไหม้ด้วย

เมื่อไอเสียผ่านกระบวนการเผาไหม้จากเตาเผา (Incinerator) และห้องเผาซ้ำ (Secondary Chamber) แล้ว จะถูกรวบรวมเข้าสู่หอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) เพื่อลดอุณหภูมิของไอเสียจาก 800 องศาเซลเซียส ให้ลดลงต่ำกว่า 200 องศาเซลเซียส อย่างรวดเร็วภายในเวลา 5 วินาที ด้วยหัวฉีดน้ำละอองฝอยแรงดันสูง (Mist) โดยการลดอุณหภูมิลอยอย่างรวดเร็วจะช่วยยับยั้งไม่ให้เกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) ได้อีกด้วย นอกจากนี้ การพ่นน้ำหล่อเย็นยังเป็นการช่วยดักจับฝุ่นละอองขนาดใหญ่และเถ้าในไอเสีย สำหรับไอเสียที่ผ่านการลดอุณหภูมิแล้วจะผ่านเข้าสู่ระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง (Bag Filter) ซึ่งมีประสิทธิภาพในการดักจับฝุ่นและเถ้าที่มีขนาดมากกว่า 1 ไมครอน โดยระบบดักฝุ่นแบบถุงกรองมีประสิทธิภาพในการดักจับฝุ่นสูงถึงร้อยละ 99.5

นอกจากนี้ โครงการได้มีการติดตั้งอุปกรณ์ที่ช่วยบำบัดมลพิษทางอากาศเพิ่มเติมบริเวณระบบดักฝุ่นแบบถุงกรองเพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศก่อนระบบออกสู่บรรยากาศ ได้แก่ 1) ระบบพ่นปูนขาว (Slaked Lime) จะถูกติดตั้งไว้ด้านบนก่อนถึงระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง ทำหน้าที่พ่นปูนขาวเพื่อปรับไอเสียที่มีสภาพเป็นกรดให้มีสภาพเป็นกลาง ซึ่งจะสามารถบำบัดไอเสียจากก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ (HCl) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่มีสภาพเป็นกรดได้ 2) ระบบพ่นถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon) จะถูกติดตั้งไว้ด้านบนก่อนถึงระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง ทำหน้าที่พ่นถ่านกัมมันต์เพื่อช่วยในการดูดซับไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) ให้ไม่เกิน 0.5 นาโนกรัม/ลูกบาศก์เมตร (TEQ)

ผังขั้นตอนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมของโครงการ แสดงดังรูปที่ 2.6-1

2.7 ระบบสาธารณูปโภค

2.7.1 การใช้น้ำ

โครงการมีความต้องการใช้น้ำประมาณ 290.55 ลูกบาศก์เมตร/วัน ใช้นอกกิจกรรมอุปโภค-บริโภคของพนักงาน กระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม รดน้ำต้นไม้บริเวณพื้นที่สีเขียว และน้ำล้างทำความสะอาดพื้นที่ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2.7.1-1 โดยโครงการรับน้ำประปามาจากระบบผลิตน้ำประปาของนิคมฯ

ตารางที่ 2.7.1-1 ปริมาณการใช้น้ำประปาของโครงการ

รายการ	ปริมาณน้ำใช้ (ลบ.ม./วัน)
1. การอุปโภค-บริโภคของพนักงาน	3.50 ^{1/}
2. กระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม	
- น้ำใช้ภายในเตาเผา	26.00
- น้ำใช้สำหรับหอลดอุณหภูมิ	257.00
- น้ำใช้ในระบบจัดการเถ้าหนัก	0.75
3. รดน้ำต้นไม้บริเวณพื้นที่สีเขียว	3.00 ^{2/}
4. น้ำล้างทำความสะอาดพื้นที่	0.30 ^{3/}
รวม	290.55

หมายเหตุ : ^{1/} คิดอัตราการใช้น้ำที่ 70 ลิตร/คน/วัน โดยคำนวณจากจำนวนพนักงานสูงสุด 50 คน

^{2/} คิดอัตราการใช้น้ำที่ 8 ลบ.ม./ไร่/วัน และพื้นที่สีเขียวของโครงการประมาณ 605 ตารางเมตร

^{3/} กรณีที่พื้นเกิดความสกปรกและต้องใช้น้ำล้างทำความสะอาด จะใช้น้ำล้างประมาณ 0.3 ลบ.ม./ครั้ง

ที่มา : บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด, 2568

2.7.2 ไฟฟ้า

เมื่อเปิดดำเนินการ โครงการมีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ 5 เมกะวัตต์ เพื่อใช้ในกระบวนการเผากำจัดของเสีย โดยจะรับไฟฟ้ามาจากสถานีไฟฟ้าย่อยในพื้นที่ของนิคมฯ ซึ่งรับไฟฟ้ามาจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอแปลงยาว นอกจากนี้ โครงการได้จัดให้มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง สำหรับเตาเผาและพัดลมดูดอากาศของระบบดักฝุ่น เพื่อสำรองไฟฟ้าไว้ไม่ให้เกิดความเสียหายกับเครื่องจักร หากเกิดกรณีที่ไฟฟ้ามดับหรือกระแสไฟฟ้าขัดข้อง

2.7.3 ระบบระบายน้ำ

โครงการออกแบบระบบระบายน้ำฝนแยกออกจากระบบระบายน้ำเสีย รวมทั้งออกแบบพื้นที่ในการจัดเก็บของเสียและสารเคมี พื้นที่เตาเผากำจัดของเสียภายในพื้นที่มีหลังคาปกคลุมทั้งหมด มีคันคอนกรีตล้อมรอบ ดังนั้น น้ำฝนที่ตกลงในพื้นที่โครงการจึงไม่เกิดการปนเปื้อน และโครงการได้ออกแบบให้มีรางระบายน้ำคอนกรีตแบบเปิดเพื่อรวบรวมน้ำฝนที่ตกลงในพื้นที่โครงการ ก่อนที่จะระบายเข้าสู่รางระบายน้ำฝนของนิคมฯ ต่อไป

2.8 การจัดการมลพิษ

2.8.1 มลพิษทางอากาศ

โครงการมีแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจากกระบวนการผลิต 2 ส่วน ได้แก่ กลิ่นจากของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามากำจัด และมลพิษทางอากาศจากปล่องเตาเผา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) กลิ่นจากของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามากำจัด

แหล่งกำเนิดสำคัญของกลิ่นมาจากของเสียอุตสาหกรรมที่โครงการรับเข้ามากำจัดที่อาจมีความชื้น เช่น ตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย หรือตะกอนจากระบบผลิตน้ำประปา เป็นต้น โครงการกำหนดให้อาคารเก็บกักของเสียอุตสาหกรรมจะต้องเป็นอาคารปิดคลุมมีหลังคา มีระบบการไหลเวียนของอากาศที่ดี เพื่อลดผลกระทบด้านกลิ่นรบกวน

นอกจากนี้ โครงการไม่มีนโยบายเก็บพักของเสียไว้ในพื้นที่โครงการครวละมาก ๆ และในการนำของเสียไปเผากำจัด โครงการจะใช้หลักการบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมแบบวันต่อวัน (First in – First out) เพื่อป้องกันปัญหาของเสียตกค้างนานเกินไปและไม่ให้เกิดการสะสมของกลิ่น และโครงการดำเนินการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง ทำให้มีโอกาสน้อยมากที่จะเกิดการตกค้างของของเสียในแต่ละวัน อย่างไรก็ตาม ในกรณีของเสียอุตสาหกรรมที่เข้ามารับกำจัดมีปริมาณน้อย จะมีการเก็บพักไว้ในภาชนะที่เหมาะสม ปิดมิดชิดตามประเภทของเสียและรวบรวมไว้ในบริเวณอาคารเก็บกักของเสียอุตสาหกรรมไม่เกิน 3-5 วัน เพื่อให้เพียงพอก่อนดำเนินการเผากำจัดต่อไป

สำหรับพื้นที่รวบรวมของเสียอุตสาหกรรมที่พร้อมจะนำเข้าเตาเผาเพื่อเผากำจัด บริเวณนี้มิได้ส่งผลกระทบด้านกลิ่นรบกวนมากนัก เนื่องจากของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามาเผากำจัดเป็นประเภทของแข็ง เช่น เศษพลาสติก กระดาษ เศษชิ้นไม้ เป็นต้น มีเพียงตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย หรือตะกอนจากระบบผลิตน้ำประปาเท่านั้นที่อาจส่งผลกระทบด้านกลิ่นรบกวน อย่างไรก็ตามเพื่อลดผลกระทบด้านกลิ่น บริเวณพื้นที่รวบรวมของเสียได้ออกแบบให้เป็นอาคารระบบปิด และมีระบบดูดอากาศภายในอาคารเข้าสู่เตาเผา ทำให้ความดันภายในอาคารเป็นลบ (Negative Pressure) ส่งผลให้อากาศภายในอาคารไม่ถูกระบายออกสู่ภายนอก จึงไม่ส่งผลกระทบด้านกลิ่นรบกวนต่อพื้นที่ภายนอก

2) มลพิษทางอากาศจากปล่องเตาเผา

แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศของโครงการ ได้แก่ ปล่องเตาเผา ซึ่งมีหน้าที่ระบายมลสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของเสียอุตสาหกรรมที่ผ่านการบำบัดจากหอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) และระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง (Bag Filter) ทั้งนี้ โครงการจะมีการควบคุมอุณหภูมิในการเผาไหม้ให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสม (800-1,200 องศาเซลเซียส) เพื่อให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์จึงยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxin/Furans) ได้ และไอเสียที่เกิดจากการเผาไหม้จะถูกเผาซ้ำอีกครั้งบริเวณห้องเผาไหม้ที่สอง (Secondary Chamber)

บริเวณด้านบนของเตาเผา ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 วินาที เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเผาไหม้ ไอเสียให้เกิดขึ้นสมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxin/Furans) ได้เช่นกัน หลังจากนั้น ไอเสียจะถูกรวบรวมเข้าสู่หอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) เพื่อลดอุณหภูมิของไอเสียจาก 800 องศาเซลเซียส ให้ลดลงต่ำกว่า 200 องศาเซลเซียส ภายในเวลา 5 วินาที และรวบรวมเข้าสู่ระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง (Bag Filter) เพื่อดักจับและรวบรวมฝุ่นที่เกิดขึ้นจากการเผาไหม้ นอกจากนี้ โครงการมีการติดตั้งระบบฟองถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon) เพื่อช่วยบำบัดและดูดซับไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxin/Furans) ที่อาจเกิดขึ้นและปะปนอยู่กับไอเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเผาไหม้ของเสียให้เป็นอนุภาคและถูกแยกจาก ไอเสียบริเวณถุงกรอง

สำหรับการควบคุมปริมาณก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการเผาไหม้ในสภาวะที่มีอุณหภูมิสูงนั้น โครงการจะควบคุมสภาวะในการเผาไหม้ให้เหมาะสม (800-1,200 องศาเซลเซียส) และควบคุมปริมาณออกซิเจนที่ใช้ในเตาเผาให้เหมาะสม เพื่อลดการเกิดก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) จากกระบวนการเผาไหม้

ทั้งนี้ โครงการจะต้องควบคุมความเข้มข้นมลพิษทางอากาศให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอย พ.ศ. 2553 และโครงการจะต้องควบคุมอัตราการระบายนละออง (TSP) ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของนิคมฯ

2.8.2 น้ำเสีย

น้ำเสียที่เกิดขึ้นจากโครงการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ น้ำเสียจากการอุปโภคและบริโภคของพนักงาน และน้ำเสียจากการล้างพื้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) **น้ำเสียจากการอุปโภคและบริโภคของพนักงาน** ในระยะดำเนินการคาดว่าจะมีปริมาณน้ำเสียจากการอุปโภคและบริโภคของพนักงานสูงสุดประมาณ 2.8 ลูกบาศก์เมตร/วัน (คิดที่อัตราการเกิดน้ำเสียร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้) โครงการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปเพื่อบำบัดน้ำเสียในเบื้องต้น ก่อนรวบรวมเข้าสู่บ่อกักน้ำทิ้งที่สามารถรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้อย่างน้อย 1 วัน และระบายเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของนิคมฯ ต่อไป

2) **น้ำเสียจากการล้างพื้น** เป็นน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นกรณีที่โครงการจำเป็นต้องใช้น้ำล้างทำความสะอาดพื้นที่เกิดความสกปรก ซึ่งคาดว่าจะเกิดน้ำเสียประมาณ 0.3 ลูกบาศก์เมตร/ครั้ง/ปี โครงการจะจัดการน้ำเสียดังกล่าวโดยจะรวบรวมเข้าสู่บ่อกักน้ำทิ้งของโครงการ ก่อนระบายเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของนิคมฯ ต่อไป

2.8.3 ระดับเสียง

แหล่งกำเนิดเสียงของโครงการในช่วงดำเนินการ ส่วนใหญ่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ในกระบวนการเผากำจัดของเสียและระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ โครงการได้ตระหนักถึงผลกระทบต่อพนักงานที่มีโอกาสสัมผัสกับระดับเสียงในขณะปฏิบัติงาน โครงการจะควบคุมการรับสัมผัสเสียงของพนักงานให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การควบคุมแหล่งกำเนิดเสียงของโครงการให้มีระดับเสียงไม่เกิน 85 เดซิเบลเอ และจัดให้มีป้ายเตือนในบริเวณที่มีเสียงดังเกินกว่า 85 เดซิเบลเอ พร้อมกำหนดให้พนักงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีอย่างสม่ำเสมอตามระยะเวลาที่กำหนด ในส่วนผลกระทบต่อชุมชนโครงการกำหนดให้ระดับเสียงที่บริเวณริมรั้วของโครงการต้องไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าระดับเสียงการรบกวนและระดับเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. 2548

2.8.4 ขยะมูลฝอยและกากของเสีย

ขยะมูลฝอยและกากของเสียที่เกิดของโครงการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ ขยะมูลฝอยจากการอุปโภค-บริโภคของพนักงาน และกากของเสียจากกระบวนการผลิต โดยจะถูกรวบรวมไว้ยังอาคารเก็บของเสียซึ่งมีการแบ่งเขตไว้อย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วน ก่อนนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ ดังนี้

1) **ขยะมูลฝอยจากการอุปโภค-บริโภคของพนักงาน** ประกอบด้วย ขยะมูลฝอยทั่วไป เช่น เศษอาหาร ขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น กระดาษ แก้ว และพลาสติก เป็นต้น และขยะอันตราย เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย และหมึกพิมพ์ เป็นต้น โดยคาดว่าจะมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 40 กิโลกรัม/วัน หรือ 14.60 ตัน/ปี (คำนวณจากอัตราการเกิดขยะมูลฝอย 0.8 กิโลกรัม/คน/วัน, พิชิต สุกุลพราหมณ์, 2531) โดยโครงการจะจัดเตรียมถังรองรับขยะมูลฝอยตามประเภทของขยะที่เกิดขึ้น ได้แก่ ขยะมูลฝอยทั่วไป ขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ และขยะอันตรายไว้ตามจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่โครงการ

สำหรับมูลฝอยทั่วไป โครงการจะรวบรวมไว้ในบริเวณพื้นที่เก็บขยะมูลฝอยจากการอุปโภค-บริโภคของพนักงาน ก่อนนำไปเผากำจัดโดยเตาเผาของโครงการ ในขณะที่ขยะอันตรายจะรวบรวมและประสานงานให้บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมรับไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ สำหรับมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ จะรวบรวมและประสานงานให้บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการเก็บขนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ใหม่อีกครั้ง

2) **กากของเสียจากกระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม (Industrial Waste)**

ของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม ได้แก่ ฝุ่นละอองจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ และเถ้าที่เกิดจากการเผาไหม้ มีปริมาณที่เกิดขึ้นประมาณ 1.4 ตัน/วัน หรือประมาณ 420

ต้น/ปี (คิดจากทำงาน 300 วัน/ปี) โครงการจะรวบรวมใส่ภาชนะที่เหมาะสมและปิดมิดชิด และนำมาเก็บรวบรวมบริเวณอาคารจัดเก็บของเสียซึ่งเป็นอาคารที่มีหลังคาปิดคลุม ก่อนประสานงานให้บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการเก็บขนเพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ

ทั้งนี้ ในการนำกากของเสียที่เกิดขึ้นไปกำจัด โครงการจะดำเนินการตามประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง การแจ้งรายละเอียดแสดงการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2566 อย่างเคร่งครัด

2.9 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

โครงการมีการกำหนดมาตรการและขั้นตอนการปฏิบัติของพนักงานไว้อย่างครอบคลุมทั่วถึงทุกประเด็นที่มีผลกระทบต่อด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้แก่ ความร้อน แสง เสียง อุบัติเหตุ และสารเคมี นอกจากนี้ โครงการจัดให้มีแผนปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อเป็นการควบคุมและระงับเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นให้ได้โดยเร็วที่สุด โดยแบ่งแผนฉุกเฉินตามความรุนแรง รวมทั้งออกแบบและติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัยอ้างอิงตามมาตรฐานของ NFPA

2.10 พนักงาน

ในช่วงระยะก่อสร้าง คาดว่าจะมีคนงานก่อสร้างสูงสุดประมาณ 100 คน และช่วงดำเนินการคาดว่าจะมีพนักงานสูงสุดประมาณ 50 คน

2.11 ประชาสัมพันธ์และมวลชนสัมพันธ์

การดำเนินการเรื่องประชาสัมพันธ์/ชุมชนสัมพันธ์เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน รวมทั้งเปิดช่องทางการสื่อสาร ให้แก่ชุมชนและหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของโครงการ นอกจากนี้โครงการได้กำหนดมาตรการในการจัดตั้งตัวแทนหน่วยงานต่าง ๆ ในรูปแบบของคณะกรรมการชื่อว่า “คณะกรรมการติดตามมาตรการตรวจสอบเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม” หรือเข้าร่วมคณะกรรมการที่มีอยู่แล้วของนิคมฯ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการวางแผนเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการโครงการ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรมของโครงการอาจส่งผลกระทบต่อพนักงานของโครงการและบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง โครงการจึงได้จัดทำแผนรับเรื่องราร้องเรียนและกำหนดระยะเวลาในการตอบกลับ โดยมีขั้นตอนการรับปัญหาข้อร้องเรียนและวิธีการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนต้องครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของโครงการ ซึ่งใช้ระบบการติดต่อสื่อสารและการดำเนินงานการรับเรื่องราร้องทุกข้ออย่างเป็นระบบ

3. ผู้ดำเนินการ

บริษัท ไอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด (เจ้าของโครงการ) และบริษัท โฟร์เทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด (บริษัทที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม)

4. สถานที่ที่จะดำเนินการ

การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะศึกษาภายในรัศมีอย่างน้อย 5 กิโลเมตร และศึกษาไกลออกไปจนถึงสุดผลกระทบในประเด็นนั้น ๆ ส่วนการศึกษาด้านเศรษฐกิจ-สังคม จะดำเนินการศึกษาภายในรัศมี 5 กิโลเมตร รอบพื้นที่โครงการ ภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 แห่ง ดังตารางที่ 4-1 และรูปที่ 2.1-1

ตารางที่ 4-1 พื้นที่การศึกษาด้านการศึกษาด้านเศรษฐกิจ-สังคม

ลำดับ	เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
1	องค์การบริหารส่วนตำบลแปลงยาว	แปลงยาว	แปลงยาว	ฉะเชิงเทรา
2	องค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง	หัวสำโรง		
3	เทศบาลตำบลวังเย็น	วังเย็น		
4	เทศบาลตำบลทุ่งสะเดา	วังเย็น		
5	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวน	หนองแวน	พนมสารคาม	

ที่มา : บริษัท โฟร์เทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด, 2568

5. ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ

การพัฒนาโครงการจะเริ่มจากกิจกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการ และมวลชนสัมพันธ์ และการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมประมาณ 11 เดือน หลังจากที่ได้รับพิจารณาอนุมัติ/อนุญาตโครงการแล้วเสร็จ โครงการจะใช้เวลาก่อสร้าง/ติดตั้งเครื่องจักร ประมาณ 18 เดือน

กิจกรรม	ปีที่ 1 (เดือน)				ปีที่ 2 (เดือน)				ปีที่ 3 (เดือน)				ปีที่ 4 (เดือน)			
	1-3	4-6	7-9	10-12	1-3	4-6	7-9	10-12	1-3	4-6	7-9	10-12	1-3	4-6	7-9	10-12
1. การประชาสัมพันธ์โครงการ	←			→												
2. การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	←			→												
3. การพิจารณารายงานฯ					←	→										
4. การก่อสร้างโครงการ							←									→
5. เริ่มเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม																→

ที่มา : บริษัท ไอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด, 2567

6. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการ

- 1) ทำให้การจัดการของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเป็นไปตามหลักวิชาการ มีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นการลดพื้นที่ฝังกลบของเสียอุตสาหกรรม
- 2) เพิ่มโอกาสการจ้างงานแก่แรงงานในท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของบริษัทฯ
- 3) เพิ่มการหมุนเวียนเงินในชุมชนจากการจับจ่ายใช้สอยไปยังร้านค้าและการบริการ
- 4) มีการกระจายรายได้กลับมาสู่ชุมชนผ่านการจ้างงานและผ่านทางระบบภาษีบำรุงท้องถิ่น
- 5) ให้การสนับสนุนกิจกรรมภายในชุมชน ที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชน
- 6) จัดทำโครงการที่ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชนและโรงงาน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

7. การประเมินผลกระทบในด้านบวกและด้านลบที่อาจเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ศึกษา รวมทั้งมาตรการป้องกันและแก้ไขที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว

7.1 การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะมีขั้นตอนการดำเนินงานหลัก ประกอบด้วย การกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Scoping) และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Assessment) มีรายละเอียดดังนี้

1) การกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะครอบคลุมสภาพแวดล้อมปัจจุบัน บริเวณพื้นที่ศึกษาของโครงการ ทั้ง 4 มิติ ได้แก่ ทรัพยากรกายภาพ ทรัพยากรชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต โดยมีรายละเอียดแต่ละมิติ ดังนี้

(1) ทรัพยากรกายภาพ

- สภาพภูมิประเทศ
- สภาพธรณีวิทยา
- สภาพภูมิอากาศ อุตุวิทยามิทยา และคุณภาพอากาศ
- ระดับเสียง

- ทรัพยากรน้ำ (แหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน) และคุณภาพน้ำ

(2) ทรัพยากรชีวภาพ

- ทรัพยากรชีวภาพบนบก
- ทรัพยากรชีวภาพในน้ำ

(3) คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์

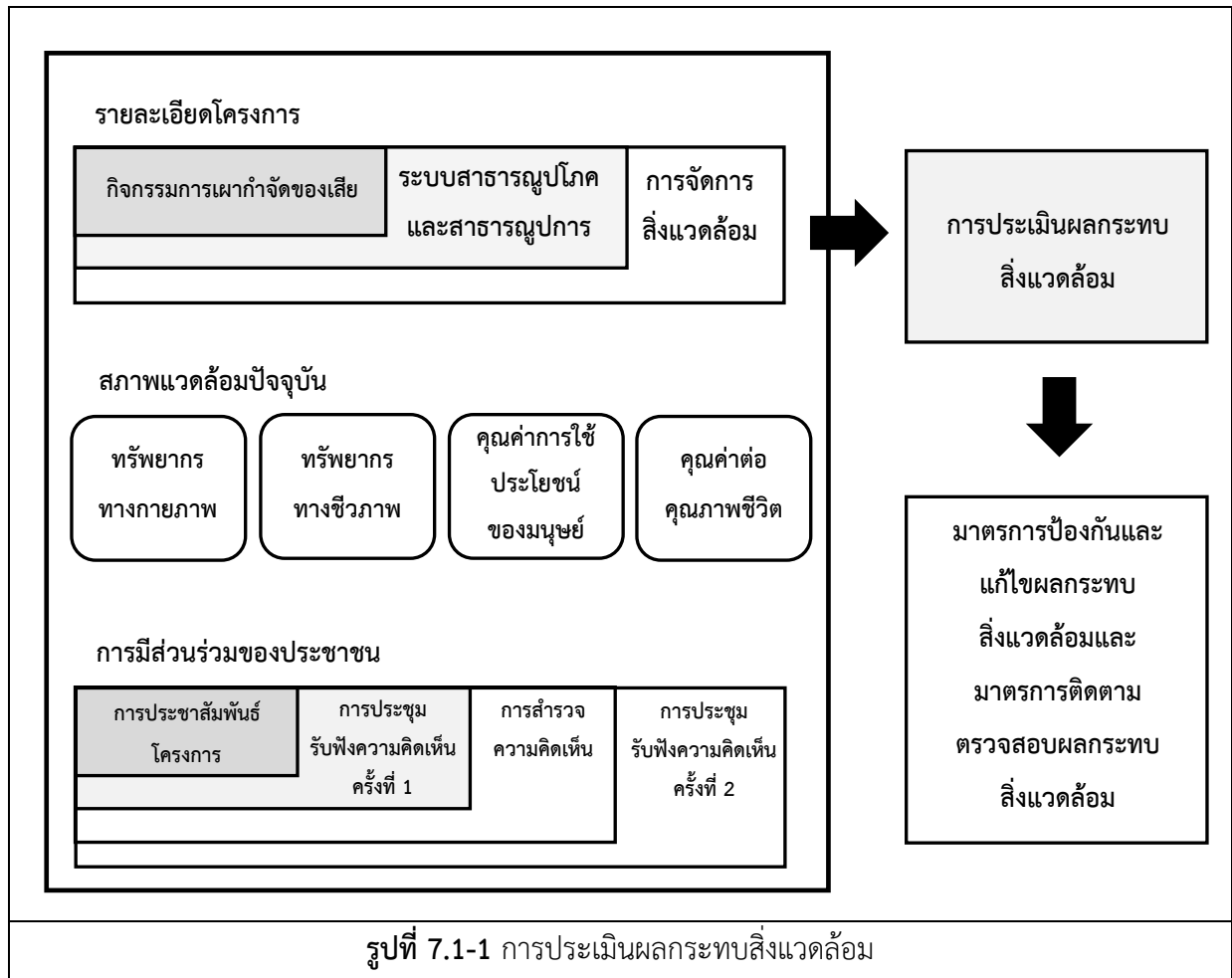
- การใช้ประโยชน์ที่ดิน
- การใช้น้ำ
- การคมนาคมขนส่ง
- การใช้ไฟฟ้า
- การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม
- การจัดการมูลฝอยและกากของเสีย
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(4) คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

- การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคม
- การสาธารณสุข
- อาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- ด้านสุนทรียภาพและการท่องเที่ยว

2) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะเป็นการทำนายหรือคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากโครงการ แสดงดังรูปที่ 7.1-1 โดยใช้ข้อมูลรายละเอียดโครงการ สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน การมีส่วนร่วมของประชาชน ร่วมกับการใช้ประสบการณ์ของผู้ประเมินผลกระทบ ด้วยวิธีการประเมินผลกระทบ (ทางตรง/ทางอ้อม) เช่น วิธีการบรรยาย (Descriptive Method) วิธีการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) วิธีการแบ่งระดับ (Rating/Raking) เป็นต้น ครอบคลุมสภาพแวดล้อมปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษาในรัศมี 5 กิโลเมตร รอบพื้นที่โครงการ ทั้ง 4 มิติ ได้แก่ ทรัพยากรกายภาพ ทรัพยากรชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

7.2 การประเมินผลกระทบทางสุขภาพ

โครงการจะทำการประเมินผลกระทบสุขภาพตามแนวประกาศสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางในการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ (ประกาศ ณ วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2565) โดยขั้นตอนการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ประกอบด้วย การกั้นกรองโครงการ (Screening) การกำหนดขอบเขตการศึกษา (Scoping) การประเมินผลกระทบ (Assessment) และการติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Monitoring and Evaluation) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอน	รายละเอียด
1. การกั้นกรองโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> พิจารณาข้อมูลรายละเอียดโครงการ การดำเนินงาน/กิจการโครงการที่คาดว่าจะอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ขอบเขตพื้นที่/กลุ่มคนที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ ข้อมูลสุขภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ข้อมูลสุขภาพและสถานภาพสุขภาพของประชาชนโดยทั่วไป และตามกลุ่มอายุ โอกาสในการรับสัมผัสหรือได้รับผลกระทบ ปัญหา/ข้อวิตกกังวลของประชาชนในพื้นที่ศึกษา
2. การกำหนดขอบเขตของการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประเด็นที่นำมาศึกษา ขอบเขตการศึกษา พื้นที่ศึกษา กลุ่มประชากรศึกษา
3. การประเมินผลกระทบ	<ul style="list-style-type: none"> รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน การบ่งชี้ และการแจกแจงผลกระทบ การประเมินระดับความสำคัญของปัญหา ประเมินผลกระทบต่อสุขภาพทั้งด้านบวกและด้านลบที่มีต่อคนในชุมชนที่อยู่รอบโครงการ และพนักงานภายในโครงการ ประเมินผลกระทบทางสุขภาพ โดยพิจารณาจากโอกาสของการเกิดผลกระทบต่อสุขภาพ (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมา (Consequences) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ
4. การติดตามตรวจสอบและประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำแผนดำเนินการติดตามตรวจสอบและประเมินผล

7.3 มาตรการป้องกันและมาตรการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ภายหลังจากการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพแล้ว พบว่ามีนัยสำคัญ จะต้องกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพน้อยที่สุด รวมทั้งกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ามาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณโดยรอบโครงการอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

8. แผนงานการให้ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของโครงการ

กิจกรรม	ช่วงเวลาดำเนินการ
1. ช่วงจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) 1.1 การเตรียมความพร้อมก่อนการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	พฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ.2567
1.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อข้อเสนอและขอบเขตการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ประชุมครั้งที่ 1)	มกราคม พ.ศ.2568
1.3 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2568
1.4 การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อผลการศึกษาและร่างมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการ (ประชุมครั้งที่ 2)	กรกฎาคม พ.ศ. 2568
2. ภายหลังกดำเนินการ 2.1 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ 2.2 กิจกรรมมวลชนสัมพันธ์	ตลอดระยะเวลาดำเนินการ

9. ช่องทางการสื่อสาร

ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ให้ข้อเสนอแนะ ข้อวิตกกังวลต่อการดำเนินโครงการ หรือการศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมฯ ได้ตามช่องทางสื่อสาร ดังนี้

หน่วยงาน	ช่องทางการติดต่อ
<u>เจ้าของโครงการ</u> บริษัท โอเอ็ม เทคโนส จำกัด (OM Technos)	<u>ที่อยู่</u> 1/91 หมู่ 5 สวนอุตสาหกรรมโรจนะ ตำบลคานham อำเภอบางบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา 13210 <u>โทรศัพท์</u> 082-237-1833
<u>ผู้ประสานงานโครงการ</u> คุณวิสา จิตรรัมย์	<u>โทรสาร</u> 035-22-7454 <u>อีเมล</u> sales@omtecnos.net
<u>บริษัทที่ปรึกษา</u> บริษัท โฟร์เทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด (FTC)	<u>ที่อยู่</u> 99/2 หมู่ที่ 8 ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10270 <u>โทรศัพท์</u> 091-780-3531
<u>ผู้ประสานงานโครงการ</u> คุณวิลาสินี กำเหนิดงาม (นักวิชาการสิ่งแวดล้อม) คุณธิดาขวัญ แทนนรินนอก (นักวิชาการด้านสังคมและการมีส่วนร่วม)	<u>โทรสาร</u> 02-105-4608 <u>อีเมล</u> wilasinee@4tier.co.th tidakwan@4tier.co.th <u>เว็บไซต์</u> www.4tier.co.th <u>เว็บเพจ</u> www.facebook.com/4tierconsultants